

tale, det er, at naar man siger, at det maa betragtes som aldeles ligegyldigt, hvad enten Summen bliver bevilget af den lovgivende Magt ved Tillægsbevilling, eller henviist til foreløbig Undersøgelse af Revisionen — og det er vistnok med fuldkommen Føie, at den ærede Minister bemærkede, at Revisionen ligesaa godt kunde udøve sin hele Kritik i det ene som i det andet Tilfælde paa den Maade, hvorpaa Ministeriet har søgt at anvende Beløbet — saa maa det dog kun være fuldstændig rigtigt under den Forudsætning, at der slet ingen Betydning ligger i, om Summen overskribes eller ikke. Nu troer jeg rigtignok ogsaa, at der ikke under vore nuværende Forhold ligger nogen særlig Betydning deri; men jeg synes dog, at det var vel meget, naar det skulde saaledes udtales bestemt fra den lovgivende Magts Side; thi ellers er Forholdet for den lovgivende Magt et ganske andet, naar Revisionen oplyser, om en vis Overskrivelse har været umotiveret, idetmindste med Hensyn til en vis Udstrækning. Naar der saa ikke foreligger nogen Bevilling dertil, saa maa dette jo dog være en meget aggraverende Omstændighed, skulde man troe. Lad os for at stille det klarere frem, tage et vist Bygningsarbejde, som var anslaaet til at skulle udføres for 30,000 Rb., men der kun blev bevilget 20,000 Rb. dertil. Dette maatte jo dog aabenbart have en gennemgribende Indflydelse paa hele Byggeplanen, Arbejds Udførelse i alle dets Enkeltheder, og der maatte altsaa forudsættes derved at være blevet Ministeriet paadraget en saadan Forpligtelse, at Kritikken, naar en Overskrivelse af 10,000 Rb. havde fundet Sted, her maatte kunne fremtræde paa en ganske anden og kraftigere Maade. Jeg htrir ikke dette paa nogen Maade for at ville modsætte mig Bevillingen af Posterne paa den nærværende Tillægsbevillingslov, idet det maa stadig forudsættes, at der er blevet taget Hensyn til disse Forhold, og at de ere tilstrækkeligt oplyste, maattet et enkelt Medlem ikke behøver at have den Overbeviisning fra sit Standpunkt.

Indenrigsministeren: Ja, jeg skal gjerne tiltræde den Mening, at den naturlige Udøvelse af Bevillingsmyndigheden er den,

som den ærede Taler fremsatte, ligesom jeg ogsaa skal tiltræde den Mening, at forsaavidt man havde Grund til at troe, at der havde fundet Misligheder Sted, man da vil kunne, som ogsaa sleet er, holde det Spørgsmaal aabent, hvorvidt man vil gjøre Ansvar gjældende. Mine forrige Bemærkninger gif ogsaa ud paa, at i det Hele taget Revisionsundersøgelsen ikke var affaaeren derved, at en Tillægsbevilling fandt Sted. Jeg kan forøvrigt ikke forstaae, hvorledes den ærede Taler kan tillægge mig en saa overdreven Erbødighed for Bevillingsmyndigheden. Det kan virkelig ikke nytte at sige, saaledes som det flere Gange er sagt her, at det og det er en Udgift, som Rigsdagen er forpligtet til at bevilge; — naar nu Rigsdagen ikke opfylder denne Forpligtelse? Det er jo Sagen, at Rigsdagen har formel Ret til at nægte, men det vilde være Uret, om den brugte denne Ret; det er, om jeg saa maa sige, en moralsk Forpligtelse, den her har at opfylde, og forsaavidt den ikke fyldestgjør den, ja saa vil der komme en Conflict tilstede, som man jo da maatte søge at løse paa en af de sædvanlige Maader.

Madvig: Jeg troer rigtignok, at det ikke alene er en moralsk, men at det ogsaa er en statsretlig Forpligtelse, der er tilstede for Rigsdagen til at votere den forlangte Sum. Naar Rigsdagen f. Ex. ikke vil votere Summer til Statsgjældens Forrentning, saa er Statskassen forsaavidt ansvarsfri, men Rigsdagen vil da have gjort Sit til, at Statsmasineriet sprænges, derved, at den har misbrugt sin Myndighed.

Wesfely: Naar jeg tidligere har brugt det Udtryk, at Rigsdagen var forpligtet til at votere en Sum, saa var det min Mening, at denne Forpligtelse var af moralsk, ikke af juridisk Natur. Jeg veed meget vel, at constitutionelt er der en Ret for Rigsdagen til at nægte hvilken som helst Udgift; men naar jeg sagde, at Rigsdagen er forpligtet til at votere en Sum, saa har min Mening været, at Rigsdagen vilde miskjende sit Hver, hvis den i saadanne Tilfælde benyttede sin formelle Ret. At Rigsdagen har Ret til at forkaste hele Finantsloven, det er et andet Spørgsmaal, og